

Lovforslag nr. L. 4. Fremsat den 4. oktober 1978 af indenrigsministeren.

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sygeplejersker.

§ 1.

I lov nr. 127 af 25. maj 1956 om sygeplejersker, som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 208 af 3. juni 1967, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Ret til at udøve virksomhed som sygeplejerske og betegne sig som sygeplejerske har kun den, der har modtaget autorisation eller iøvrigt har adgang til at udøve sygeplejerskevirksomhed i henhold til §§ 2 og 3.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. Den, der har bestået dansk sygeplejerskeeksamen, har ret til autorisation som sygeplejerske. Denne meddeles af sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. Autorisation kan dog ikke meddeles den, der må antages at være farlig for sine medmennesker under udøvelse af sygeplejerskevirksomhed enten på grund af legemlige eller sjælelige mangler eller på grund af udvist grov uduelighed. Autorisation kan endvidere nægtes under de i borgerlig straffelov § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 3. For meddelelse af autorisation betales et af indenrigsministeren fastsat gebyr.

Stk. 4. Regler om uddannelse af sygeplejersker fastsættes af indenrigsministeren.«

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Indenrigsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af sygeplejerskevirksomhed her i landet, som er nødvendige til gennemførelse af overenskomster om fælles nordisk arbejdsmarked for

sygeplejersker og direktiver vedtaget af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen kan meddele autorisation som sygeplejerske til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, som kan ligestilles med den i § 2 nævnte uddannelse. Autorisationen kan tidsbegrænses.«

4. § 4 affattes således:

»§ 4. Autorisation som sygeplejerske kan fratages – og generhverves – efter reglerne i lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Stk. 2. En sygeplejerske kan over for sundhedsstyrelsen fraskrive sig sin autorisation som sygeplejerske for tid eller indtil videre. Autorisationen generhverves, når en fastsat tidsfrist for fraskrivelsen er udløbet, og kan iøvrigt – også inden for en fastsat tidsfrist – generhverves efter ansøgning til sundhedsstyrelsen, såfremt de omstændigheder, der begrundede fraskrivelsen, ikke længere findes at være til stede.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsens afgørelse kan påklages til indenrigsministeren. Afslår indenrigsministeren klagen, kan klageren forlange afgørelsen indbragt for domstolene, såfremt der er forløbet mindst et år efter, at den pågældende har fraskrevet sig autorisationen, eller efter, at generhvervelse senest er nægtet ved dom. Indenrigsministerens afgørelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

Stk. 4. Begæring efter stk. 3 om domstolsprøvelse skal fremsættes over for indenrigsministeren inden 3 uger efter, at indenrigsministerens afgørelse er meddelt den pågældende. Indenrigsministeren anlæg-